

Jeg skal samtidig oplyse, at Kommissionen har fremsat et forslag til ændring af zoonosedirektivet, hvilket bl.a. er sket i erkendelse af, at forebyggelse af zoonoser er et komplekst spørgsmål, og at nogle medlemslande har haft problemer med at overholde tidsfristen i direktivet.

Ifølge forslaget skal Kommissionen inden den 1. oktober 1997 udarbejde en rapport om de foranstaltninger, der skal iværksættes til bekæmpelse og forebyggelse af zoonoser. Rapporten skal bl.a. indeholde nye regler om bekæmpelse af salmonella og andre zoonoser end salmonella. Endvidere udskydes bl.a. fristen for fremsendelse af salmonellaplaner til 1. januar 1998. Forslaget har været behandlet i rådsarbejdsgrupper og afventer p.t. Parlamentets udtalelse.

Endelig vil jeg gerne bemærke, at zoonosedirektivet ikke i øjeblikket indeholder regler om BSE. En gennemførelse af zoonosedirektivet i samtlige medlemslande vil derfor ikke umiddelbart kunne hindre en yderligere spredning af BSE. BSE er der i øvrigt som bekendt taget hånd om på andre måder.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige: Jeg synes, det er beklageligt, at EU vedtager et direktiv omkring zoonoser, hvorefter vi kan konstatere, at det eneste land, som har levet op til direktivet, er Danmark.

Og nu bliver det så udskudt. Det har vi protesteret over for i rådssammenhæng, men jeg må nok konstatere, at dér kan vi ikke komme længere i øjeblikket.

Jens Kirk (V):

Jeg er godt tilfreds med ministerens svar og håber selvfølgelig, at ministerens anstrengelse må gøre indtryk på Kommissionen og føre til, at vi får den her sag fremmet. Men jeg er lidt uenig i, når fødevareministeren siger, at zoonosedirektivet ikke også er et af de midler, vi har til at undgå, at BSE spredes i Fællesskabet.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er enig med hr. Jens Kirk i, at en højnelse af det veterinære stade er til gavn for alting og så også kan være det i forhold til BSE.

Det, jeg prøvede at sige i min første svartale, var, at der i zoonosedirektivet ikke tages specifikke hensyn med udgangspunkt i BSE. Det bliver klaret på andre områder.

Jens Kirk (V):

Tak for ministerens svar.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldne spørgsmål

Spm. nr. S 1105

Første næstformand (Ivar Hansen):

Spørgsmål nr. S 1105, der er stillet til statsministeren af Svend Aage Jensby, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til statsministeren (17/1 97) af

Svend Aage Jensby (V):

»Er statsministeren orienteret om og enig i de initiativer miljø- og energiministeren har bebudet med hensyn til Gentofte Kommunes provenu af et eventuelt salg af NESA-aktier?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til pressens omtale af de lovinitiativer, miljø- og energiministeren har planlagt.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om arbejdsmiljøundervisning og -uddannelse.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 10/12 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne først og fremmest sige, at regeringen anser arbejdsmiljøundervisning og arbejdsmiljøuddannelse for en meget vigtig sag, og det er jo det, forslaget her handler om.

I regeringens handlingsprogram »Rent arbejdsmiljø år 2005« er information og uddannelse et af midlerne til at nå målene for den forebyggende arbejdsmiljøindsats frem til år 2005. Det er regeringens holdning, at arbejdsmiljøundervisning skal udvikles og skal udbygges. Det gælder på alle niveauer.

Der lægges i den forbindelse særlig vægt på, at arbejdsmiljøundervisning på de højere læreanstalter prioriteres yderligere – ikke mindst på de teknisk orienterede uddannelser. Endvidere lægges der vægt på, at uddannelsen af børn og unge styrkes, så de så tidligt som muligt får kendskab til arbejdsmiljøforhold.

I handlingsprogrammet 2005 er videre understreget vigtigheden af, at medlemmer af sikkerhedsorganisationen får styrket deres kvalifikationer yderligere, så de faktisk bliver bedre i stand til at løfte nye opgaver i arbejdsmiljøarbejdet, bl.a. kravet om udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger.

Regeringen deler den holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, og som siger, at undervisning og uddannelse i arbejdsmiljø skal prioriteres højt, da det er vigtigt for at sikre et rent arbejdsmiljø. Når det så er sagt, må jeg alligevel sige, at jeg ikke, sådan som forslaget ligger, umiddelbart kan tilslutte mig de enkelte konkrete forslag, som er udmøntet i beslutningsforslaget, men jeg vil godt takke forslagsstillerne for så ivrigt i forslagens bemærkninger at citere fra regeringens handlingsplan. Jeg er glad for, at det har virket som inspirator til forslagsstillerne.

Som nævnt før er arbejdsmiljøundervisning i skole og faguddannelser allerede et prioriteret område, og det er min opfattelse, at regeringen allerede fører den politik, som dette punkt i beslutningsforslaget er udtryk for, blot på en mere nuanceret måde, end forslaget her lægger op til.

Jeg har således fra Undervisningsministeriet fået oplyst, at det tilstræbes, at reglerne om de enkelte uddannelser sikrer arbejdsmiljøet en passende plads i undervisningen. Det er dog så forskelligt, på hvilken måde arbejdsmiljøet indgår i de enkelte uddannelser, men at det skal sikres en plads, det er givet.

Undervisningsministeriet har specielt vedrørende erhvervsuddannelserne understreget, at undervisning i arbejdsmiljø er et almindeligt led i undervisningen i de allerfleste erhvervsuddannelser. Det er ikke valgfrit, som det fremgår af beslutningsforslaget. Det må bero på en misfor-

ståelse, for det er faktisk sådan, at arbejdsmiljø skal indgå på den ene eller den anden måde i erhvervsuddannelserne.

Jeg kan endvidere oplyse, at arbejdsmiljø og uddannelse er et af Arbejdstilsynets strategiske hovedtemaer i perioden fra 1997 til år 2001. Arbejdstilsynet har endvidere i sin arbejdsplan her fra det år, vi nu er i, flere konkrete aktiviteter på området.

Både undervisningsministeren og jeg selv er i gang med at følge op på anbefalinger fra arbejdsgruppen om elevers og studerendes sikkerhed og sundhed. Blandt andet blev det jo i dets arbejde anbefalet, at undervisning i sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold skal integreres og være tydeligt placeret i den almindelige undervisning, og det er faktisk et synspunkt, jeg 100 pct. kan tilslutte mig. Jeg finder derfor, at beslutningsforslaget her er lidt overflødigt, for nu at sige det fredsommeligt, for det indgår faktisk allerede i undervisningen.

Jeg kan til det andet punkt om virksomhedsrettet arbejdsmiljøuddannelse oplyse, at arbejdsmarkedets parter i Arbejdstilsynets råd er i færd med at udarbejde en ny bekendtgørelse om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Det er en bekendtgørelse, jeg selv ser meget frem til, og jeg har også store forventninger til den, men jeg har også indtryk af, at arbejdsmarkedets parter nu er kommet godt i gang med de drøftelser, som de er forpligtet til at tage.

Med ændringerne gennemføres de anbefalinger om sikkerheds- og sundhedsarbejde år 2000, som parterne blev enige om i det nedsatte SIO-udvalg. Det er sådan set det, anbefalingerne og arbejdet tager afsæt i. SIO-udvalget har vedrørende sikkerhedsorganisationens kvalifikationer anbefalet en modulopbygning, der i langt højere grad tager hensyn til nødvendigheden af målrettedhed mod de forskellige arbejdsmiljøforhold inden for de enkelte brancher, samt at der etableres et fælles grundmodul for alle.

Jeg afventer som sagt med nogen forventning – tiden vil vise, om mine forventninger er for høje, men så må vi jo se på det – men jeg afventer faktisk Arbejdstilsynets udspil, og al den stund vi lægger meget vægt på parternes medindflydelse, medansvar, aktive indsats i forhold til arbejdsmiljøområdet, vil jeg finde, det er at foregribe begivenhedernes gang på nuværende tidspunkt at beslutte det, der ligger fra forslagsstillerne. Så jeg kan ikke tilslutte mig forslaget om at indføre et kategorisk krav om, at

alle ledere i momsregistrerede virksomheder skal gennemgå en fastsat uddannelse i arbejdsmiljøledelse for at beskæftige ansatte. Jeg finder, at der i stedet for skal sættes på andre strategier og initiativer for at få virksomhederne til at arbejde målrettet med en forbedring af arbejdsmiljøet.

Jeg kan henvise til de strategier, der blev lagt op, som Folketinget havde lejlighed til at diskutere i foråret, da vi diskuterede redegørelsen om et rent arbejdsmiljø år 2005. Her vil jeg blot fremhæve nogle af de vigtige ting, som jeg synes der skal arbejdes med, og som vi i øvrigt arbejder på højtryk med i øjeblikket i Arbejdsministeriet. Det er, at vi skal sætte mere blæs på, mere turbo på arbejdspladsvurderinger, som man kan bruge til noget. Der skal ske en forstærket virksomhedsrettet indsats fra Arbejdstilsynets side, og vi har så som det, man kan kalde de bløde styringsinstrumenter, diverse puljer, som vi jo også har fået stadfæstet og fået fyldt nogle flere penge i her i forbindelse med finanslovforsståelsen med SF og med Enhedslisten.

Med hensyn til det sidste punkt i beslutningsforslaget er det min opfattelse, at der bør sættes på, at arbejdsmiljø indgår som en integreret del i de allerede etablerede uddannelser. Jeg er ikke for den tanke, at man skulle lave en speciel skole, en egentlig skole til uddannelse af arbejdsmiljøprofessionelle. Arbejdsmiljøet vil på længere sigt have langt større gavn af, at viden om arbejdsmiljø indgår i f.eks. ingeniøruddannelser, lægestudium, terapeutiske og mange andre uddannelser. Derfor vil jeg være nervøs for, hvis man sådan fik det isoleret fra de andre uddannelser ved at lave en egentlig arbejdsmiljøuddannelse.

Som sagt så mener jeg, at vi i hvert fald i første omgang skal prøve at søge en koordineret indsats og et samarbejde om kursus- og uddannelses tilbud og ikke at oprette en egentlig arbejdsmiljøskole.

Men jeg er glad for – vil jeg godt sige til forslagsstillerne – den inspiration, som forslagsstillerne har hentet i regeringens redegørelse, og jeg er også overbevist om, at vi både om det her forslag og andre forslag i de kommende uger og de kommende måneder vil stå sammen – nogle af partierne her i Folketinget – om en sikring af et bedre arbejdsmiljø, for det er faktisk nødvendigt. Vi skal have mere arbejdsmiljø, og vi skal have bedre arbejdsmiljø.

Poul Erik Dyrland (S):

Når man studerer SF's forslag om mere arbejdsmiljøundervisning og uddannelse, så kan det jo ikke undgås, at man får en vis sympati for forslaget.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe er enig i, at der er et stærkt behov for at få forbedret uddannelsen af sikkerhedsrepræsentanter. Vi er også enige i, at de, der repræsenterer arbejdsgiverne eller arbejdsgiveren, eller for den sags skyld arbejdsgiveren selv skal være dygtigere til at håndtere arbejdsmiljøet.

Den sikreste vej er mere uddannelse. Men man skal huske på, at uddannelse også er holdningsbearbejdelse, og det er der i høj grad behov for, når man skal håndtere arbejdsmiljøet og vi skal have et bedre arbejdsmiljø.

Vi er også enige i, at emnet arbejdsmiljø skal være på skemaet i folkeskolen, på erhvervsskolerne og i mange af vores videregående uddannelser. Men vi er ikke enige i den måde, som SF foreslår vi skal gøre det på. Efter vores opfattelse vil det være uklogt på nuværende tidspunkt at pålægge regeringen at gennemføre de aktiviteter, som forslaget indeholder.

Arbejdsministeren har redegjort for, hvad der er sat i gang, så det er der ingen grund til at gentage. Arbejdsmarkedets parter arbejder jo på nuværende tidspunkt på at forbedre sikkerhedsuddannelsen. Vi er af den opfattelse, at de skal have arbejdsro. Det vil være uklogt at trække forslaget ned over hovedet på dem, selv om jeg skal erkende, at omfanget af den § 9-uddannelse, som SF her foreslår, er bedre end det, der tilsyneladende er ved at komme ud af de forhandlinger, som parterne fører. Ambitionsniveauet er på baggrund af den viden, vi har, efter vor opfattelse for lavt.

Nu ved vi selvfølgelig ikke præcis, hvad forhandlingerne ender med, men vi er enige i, at sikkerhedsuddannelsen skal forbedres væsentligt. Derfor vil vi appellere til arbejdsministeren om at se meget kritisk på det, som parterne kommer med. Hvis arbejdsmiljøet skal forbedres og ulykkesantallet skal ned, så kræver det en ordentlig uddannelse af dem, der skal håndtere arbejdet. Det klarer man ikke med en uddannelse på 16 eller 32 timer; der skal mere til.

Arbejdsmiljøet har været til debat i de senere år, og det betyder, at man i langt større udstrækning er begyndt at tænke arbejdsmiljøet ind i dagligdagen – også på uddannelsesområdet. Både arbejdsministeren og forslagsstillerne peger jo på en række områder, hvor arbejds-

miljøet er tænkt ind i undervisningen, eller hvor man er i gang med det. Derfor vil det på nuværende tidspunkt være forkert, at Folketinget siger, at sådan gør vi.

Vi har den opfattelse, at vi skal lade tingene udvikle sig en tid, og når vi ser resultaterne af det, der er sat i gang eller sættes i gang, tror jeg, at det kan bære langt hen ad vejen. Hvis ikke det er tilfældet, så er den socialdemokratiske folketingsgruppe parat til på ny at vurdere indsatsen.

Vi har som sagt megen sympati for intentionerne i forslaget, men da vi er af den opfattelse, at indsatsen på nuværende tidspunkt skal have lov til at udvikle sig uden Folketingets indblanding, kan vi ikke støtte forslaget.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi også enige i hensigterne i forslaget. Der er behov for en styrkelse og effektivisering af arbejdsmiljøundervisningen, og derfor er vi tilfredse med, at der i efteråret blev nedsat et udvalg med arbejdsmarkedets parter og myndighederne, som skal komme med forslag til en forbedring af arbejdsmiljøuddannelserne.

Som udgangspunkt finder vi i Venstre, at det er fornuftigt, at parterne inddrages i arbejdet, for jo tættere man er på den enkelte arbejdsplads, jo mere kender man til de konkrete arbejdsmiljøproblemer, der kan opstå.

Det er vigtigt, at uddannelsesaktiviteten tager udgangspunkt i de konkrete behov, og at uddannelserne i højere grad tilrettelægges ud fra branchens og de enkelte arbejdspladsers helt specifikke behov.

Til sidst vil jeg sige, at jeg også synes, det er fornuftigt, at SF's forslag vil inddrage eleverne allerede i skolerne. Jeg mener, det indgår som en naturlig ting og ikke som et egentligt fag, men at man altså naturligvis skal have at vide, dels at der er arbejdspladser, dels at noget af det, der er meget centralt for en arbejdsplads, uanset hvilken vi taler om, naturligvis er, at der er et godt arbejdsmiljø, og at man også som enkeltperson er opmærksom på, at man faktisk selv kan gøre noget for at undgå at få hold i ryggen, få ondt i nakken, eller hvad der kan være tale om.

Derfor finder vi det helt naturligt, at det indgår på linje med færdhedsundervisning og andre ting i skolerne.

Frank Dahlgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er naturligvis også positivt indstillet over for intentionerne i dette

forslag. Det er overordentlig vigtigt, at der er et ordentligt arbejdsmiljø på vores arbejdspladser, hvad enten de er private eller offentlige, og der kan spares mange penge og mange lidelser ved, at vi har et ordentligt arbejdsmiljø – ingen tvivl om det.

Derfor vil vi da også gerne rette en tak til arbejdsministeren for redegørelsen eller orienteringen om, hvad der er i gang på det her område, og det, som ministeren siger, kan vi i alle hovedtræk tilslutte os.

Om de enkelte punkter vil jeg sige:

Til det første punkt, at man på alle niveauer i skole- og uddannelsessystemet skal indarbejde relevant, som der står, obligatorisk arbejdsmiljøundervisning, må vi sige som ministeren, at vi anser det for overflødigt. Og i øvrigt er det jo udtryk for den sædvanlige partielle tankegang, at der skal noget mere oplysning eller undervisning ind f.eks. i folkeskolen, end der er i øjeblikket, på det ene område, på det andet område, på det tredje område. Det kan hver for sig være meget godt, men set i en sammenhæng betyder alle disse ekstra ting, som hele tiden skal puttes ind ikke mindst i folkeskolen, at der bliver mindre tid tilbage til den grundlæggende og basale undervisning, og det sammen med det faldende eller i hvert fald lavere timetal, som børnene får i dag i folkeskolen i forhold til det, deres forældre og bedsteforældre fik, betyder selvfølgelig, at der er nogle, der ikke får lært at læse og skrive og regne ordentligt.

Dette her er en af de dråber eller måske en hel spandfuld vand, som sammen med de mange andre spande og dråber har lavet et helt hav af udenomstiltag, der har mast sig ind bl.a. i folkeskolen og stjålet tid fra den grundlæggende og basale undervisning, som jo ikke er ligegyldig, for hvis situationen var den, at man alternativt bare sad og stirrede tomt ud i luften, var det jo meget godt, at vi fik noget arbejdsmiljøundervisning ind. Men hvis situationen er den, som den heldigvis er langt de fleste steder, at der så er noget andet, der må vige til fordel for det her, er det knap så let at vælge, hvad man skal gøre. Når man ser tingene i en helhed, og det foretrækker vi at gøre i Det Konservative Folkeparti, er det politik.

Så vi ønsker ikke, at det bare uden videre skal puttes ind ved siden af mere trafikundervisning, seksualundervisning, undervisning om farerne ved alkohol og narkotika osv. osv.; hver for sig gode ting, tilsammen mindre tid til at lære dansk, skrivning og regning.

Om det næste punkt, virksomhedsrettet arbejdsmiljøuddannelse, synes jeg, vi skal gøre det, som ministeren sagde, nemlig afvente Arbejdsmiljørådets indstilling på det her område.

Om det sidste punkt, at man ligefrem skulle oprette en skole til uddannelse af arbejdsmiljøprofessionelle: Det er den sædvanlige SF-model med flere institutioner, mere kontrol, mere bureaukrati og mere bøvl.

Vi tror ikke, det er vejen frem, men som sagt er vi positive over for intentionerne bag forslaget, og det kan da give anledning til, at vi i udvalget beder ministeriet og ministeren om at komme med en skriftlig oversigt over, hvad der er i gang på dette område, og hvor problemerne ligger.

På det foreliggende grundlag kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte dette forslag.

Tom Behnke (FP):

Selv om Danmark vel nok er et af de lande, der har det absolut bedste arbejdsmiljø, kan der jo altid gøres mere, det kan altid blive bedre, vi kan altid få færre uheld og ulykker og måske endda også færre dødsulykker på arbejdsmarkedet. Det vil jo alt sammen være godt og hensigtsmæssigt, og det er også den retning, vi skal køre i, for selv om Danmark er et land, hvor arbejdsmiljøet har det ganske godt, skal vi til stadighed holde øje med det og til stadighed gøre, hvad vi kan for at forbedre det.

Derfor er Fremskridtspartiet også meget positivt over for intentionerne i SF's forslag, og vi vil gerne takke SF for at have fremsat forslaget, så vi får debatten og igen får sat fokus på dette område. Der skal ikke være tvivl om, at det jo er vigtigt, at vi til stadighed har et godt arbejdsmiljø.

Hvis vi går ned i de enkelte punkter i SF's forslag, er det da min opfattelse, at man såvel i folkeskolen som på de tekniske uddannelser har arbejdsmiljø på skemaet, måske ikke som et regulært fag, men i hvert fald i folkeskolen har man i forbindelse med samfundsfag, samtidsorientering, og hvad det hedder rundt på skolerne, arbejdsmiljø med. Man diskuterer, hvad arbejdsmiljø er, hvad et godt arbejdsmiljø er, og hvilke muligheder man som lønmodtager på arbejdsmarkedet har for at gøre indsigelse, hvis ens arbejdsmiljø ikke er i orden. Og det samme på de tekniske uddannelser, hvor der er regulære fag, hvor man gennemgår arbejdsmiljølovgivningen, korrekte arbejdsstillinger og arbejds-

procedurer, sådan at man ikke overbelaster sig selv og sine kolleger i forbindelse med udførelse af arbejdet. Der er det i hvert fald allerede i dag godt.

Jeg skal blankt erkende, at når vi så taler om de videregående uddannelser, som der er en mangfoldighed af, kender jeg ikke til detaljerne i samtlige uddannelser. Jeg skal ikke udelukke, at der er enkelte videregående uddannelser, hvor det halter lidt med undervisning i arbejdsmiljø, men hvis det er tilfældet, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at det ville være bedre, at man tog fat på de konkrete problemer, der kan være, frem for at man laver noget meget generelt og overordnet herindefra.

Vi finder ikke i Fremskridtspartiet, at der er behov for, at staten fastsætter helt præcise og eksakte regler for undervisning i arbejdsmiljø, hverken hvor lang tid undervisningen skal vare, eller hvordan indholdet af undervisningen skal være. Det er jo noget, man må finde ud af derude på de enkelte uddannelsesinstitutioner og på de enkelte virksomheder og enkelte arbejdspladser.

Hvis der er problemer på enkelte uddannelser med, at dette emne ikke bliver taget tilstrækkelig seriøst, synes vi som sagt også i Fremskridtspartiet, at man skal tage fat på det, men lad os så få de enkelte tilfælde på bordet og lad os løse de enkelte problemer, frem for at vi nu laver et helt nyt og mere omfattende regelsæt, som er generelt for alle.

Jette Gottlieb (EL):

Dette forslag er et lille skridt i retning af en arbejdsmiljøuddannelse, som reelt kan føre til en større opmærksomhed om arbejdsmiljøproblemer på virksomhederne, og Enhedslisten kan selvfølgelig støtte forslaget.

Det håber vi sandelig også at regeringen reelt kan, for det er i fuld overensstemmelse med regeringens erklærede målsætninger, og jeg kunne heller ikke rigtig tydeligt høre, hvad ministeren sagde sådan meget konkret imod de enkelte forslag. Tilbage er kun at spørge, hvornår arbejdsministeren dømmer nøl i forhold til arbejdsmarkedets parter, for vi har jo ventet længe på disse forbedringer.

At indføre arbejdsmiljøundervisning på skoler og i faguddannelser er vigtigt, og jo tidligere i forløbet elever og lærlinge forstår, hvor stor betydning et sundt arbejdsmiljø har for trivsel og livskvalitet, jo bedre er det. Derfor hænger det her også godt sammen med indførelsen af et

arbejds miljøbegreb på skoler og institutioner, sådan som det er foreslået i beslutningsforslagene nr. B 18 og nr. B 28.

I forbindelse med sikkerhedsorganisationen er det en god ting, hvis det lykkes at kvalificere § 9-kurserne, og også at de reelt kommer til at dække alle brancher. Det er et skridt på vejen til at sætte fokus på arbejdsmiljøet, men dermed er der ingen garanti for, at arbejdsmiljøet reelt forbedres.

Problemet med arbejdsmiljøet er jo de uendelige mængder af gode viljer, og det er også dem, vi hører her i alle ordførertalerne. Når det kommer til de konkrete handlinger, står det meget mere skralt til. Det er nemlig også et spørgsmål om både magt, økonomi og arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Derfor er forslaget om et grønt kort til virksomhedsledere ikke tilstrækkeligt til at sikre, at virksomhedernes ansvarlighed over for arbejdsmiljøet bliver en realitet.

Enhedslisten har selv et mere omfattende forslag på bedding på dette område, hvori det foreslåede indgår som et element.

Det tredje punkt i forslaget kan Enhedslisten også støtte, desværre kan man næsten sige, for det er jo et problem, hvis arbejdsmiljøviden og -erfaring ikke er en integreret del af produktionsprocessen. I takt med stadig mere komplicerede arbejdsprocesser og stadig flere miljøfremmede og farlige stoffer på arbejdspladserne er det nok nødvendigt med en sådan specialisering, men det er klart bekymrende, når den hvidkittede ekspertise er nødvendig på arbejdspladserne.

Enhedslisten kan altså støtte forslaget, men har også supplerende forslag på nogle af felterne.

Poul Nødgaard (DF):

Det er sådan set en skam, at sådan et forslag ikke vinder tilslutning, men årsagen er jo den, som jeg synes arbejdsministeren så glimrende gjorde rede for, at det er problemer, der arbejdes med, og jeg har lidt svært ved at se, hvordan det kunne kædes ind i det, ministeren arbejder med, hvis man vedtog sådan et beslutningsforslag.

I Dansk Folkeparti vil vi afvente, hvad der kommer, men en ting er da glædeligt i dag, og det er, at der ikke er nogen af ordførerne overhovedet, der er uenige i, at vi i Danmark skal have et godt arbejdsmiljø.

Det er dog en lykkelig ting. Det var værre, hvis vi stod og trak i hver sin retning. Det har jo

for længst vundet indpas på danske arbejdspladser, og dér vil jeg da gerne have lov at sige, at jeg synes, at begge parter på arbejdsmarkedet – både arbejdsgiverne og arbejdstagerne – er enige om at lave et godt arbejdsmiljø.

Det her skal så på 40 timer lave arbejdsmiljøprofessionelle. Jeg synes, det lyder meget professionelt, næsten for professionelt igen. Jeg tror, at arbejdsmarkedets parter selv sammen med Arbejdsministeriet må arbejde hen imod det, hvis der skal ske nogle forbedringer i de eksisterende arbejdsmiljøforhold.

Vi kan ikke umiddelbart tilslutte os forslaget, som det foreligger.

Anne Baastrup (SF):

Det er altid rart, når man fremsætter et forslag, som i den grad bliver imødekommet sådan på det overordnede plan; problemet er bare, at det ikke bliver vedtaget.

Jeg vil godt kommentere enkelte elementer af den både udtalte og uudtalte kritik.

Ministeren sagde, og det blev fulgt op af de fleste ordførerne, at man stort set har integreret arbejdsmiljøet i de videregående uddannelser. Spørger jeg undervisningsministeren om det, besvarer han det sådan: »Der er i hvert fald kursus ude på DTU, der har arbejdsmiljø.« Taler man med folk fra DTU, har de ikke selv viden om, at de skal deltage i et sådant kursus. Det vil sige, at vi i dag producerer ingeniører, der står som ansvarlige for byggepladser m.v., som ikke har en grundlæggende viden om arbejdsmiljø. For at citere sikkerhedschefen fra Novo Nordisk, der for et stykke tid siden gjorde opmærksom på, at det var nogle fremragende folk, man fik fra de videregående uddannelser på bl.a. Københavns Universitet, de vidste bare intet om arbejdsmiljø.

Vi vil naturligvis bruge dette beslutningsforslag som udgangspunkt for at presse undervisningsministeren til i højere grad at følge arbejdsministerens opfattelse op af, hvad det er, der sker ovre i Undervisningsministeriets regi, for så vidt angår de tekniske uddannelser og især de videregående uddannelser, hvor det er ledere, man producerer.

Et punkt, som stort set alle ordførere overså, var, at forudsætningen for, at man overhovedet kan få lov til at ansætte folk, er, at man har en slags grønt bevis. Det var kun Enhedslisten, der reelt kommenterede det.

Det har altid været en kilde til undren for mig, at hvis man har en gård på mere end 70 ha,

tror jeg nok det er, er forudsætningen for, at man kan få ordentlige lån osv., at man har et grønt bevis, dvs. en relativt lang uddannelse, men at man kan ansætte hundredvis af mennesker, uden at man overhovedet behøver at vide noget som helst om arbejdsmiljø; jeg forstår det ikke helt.

Et af kritikpunkterne har bl.a. været, at vi, i og med at vi fremsætter dette forslag, reelt blander os i den debat, som der på nuværende tidspunkt er i Arbejdsmiljørådet. Men hovedproblemet er jo, at hvis vi bare tier stille, er der ikke det pres på parterne, og derfor er jeg glad for at høre, at hr. Dyrlund erkender, at det måske ikke går så godt med den forhandling.

Derfor er det vigtigt, at der her fra Folketingets talerstol fra stort set samtlige partier kom en tilkendegivelse af, at § 9-uddannelsen ikke er god nok, at den skal være bedre, og at vi forventer nogle ordentlige resultater fra Arbejdsmiljørådet eller fra parterne i rådet. Derfor har det ikke været overflødig at have denne debat.

Jeg vil slutte med sådan generelt at sige tak for de mange pæne ord, og så vil vi selvfølgelig anvende udvalgsarbejdet til at arbejde videre på nogle af de emner som f.eks. at få professionaliseret arbejdsmiljøet. Sagen er jo også den, at der er mange ledere, som enormt gerne vil sikre et godt arbejdsmiljø, men som bare ikke ved, hvordan man gør det.

En af vejene frem er at sikre, at vi hele tiden har en kontinuerlig udvikling af arbejdsmiljøet. Hvordan man gør det, hvis man ikke professionaliserer de professionelle, ved jeg ikke; men det må vi se på.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal blot for god ordens skyld gøre fru Anne Baastrup opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt har udtrykt noget som helst i retning af, at den debat, vi har her i dag, er overflødig. Det mener jeg nemlig ikke den er. Jeg har til gengæld en opfattelse af, bl.a. på baggrund af det, jeg selv har sagt, at debatten kan ende med at virke befordrende på nogle ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af Arbejdsretten.

Af Jette Gottlieb (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 11/12 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan forstå på forslaget her, at forslagsstillerne er tilhængere af en organiseret konfliktløsning på arbejdsmarkedet, en konfliktløsningsmodel, der på den ene side skal hvile på et fast regelgrundlag, men at dette på den anden side ikke skal være de almindelige domstole.

Forslagsstillerne finder også, at det forslag til lov om arbejdsret, der er fremsat og førstebehandlet her i Folketinget, og som har baggrund i Arbejdsretsudvalgets betænkning, ikke er en tilfredsstillende løsning for forslagsstillerne, da Arbejdsretten hermed nærmer sig en domstol af typen Sø- og Handelsretten.

Jeg er fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at det forslag om Arbejdsretten, der er til behandling her i Folketinget – et forslag, jeg har fremsat – yderligere understreger Arbejdsrettens karakter af domstol.

Arbejdsretten har imidlertid, i hvert fald siden 1964, været en egentlig domstol med en særlig afgrænset kompetence. Hensigten med regeringens lovforslag er netop at sikre, at Arbejdsretten med den fornødne sikkerhed opfylder de krav, der stilles til en domstol i internationale konventioner, navnlig i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Jeg er også enig i, at konfliktløsning på arbejdsmarkedet skal være organiseret og foregå på et klart retsgrundlag. Efter min og også